

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ НЕОБОРОТНИХ МАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ «С-ІНЖИНІРИНГ»

Гітіна М.Ю

Науковий керівник – доц.каф. «Обліку, аналізу і аудиту», канд.екон.наук

Волощук Л.О.

Необоротні матеріальні активи займають велику частину у складі майна підприємства та являють собою сукупність матеріально-речових цінностей, що діють у натуральній формі протягом довгого часу як у сфері матеріального виробництва, та і у невиробничій сфері. Необоротні матеріальні активи є одним з головних технічних ресурсів господарської діяльності підприємства. Використання їх вимагає організації нагляду та контролю за їх наявністю й збереженням з моменту придбання до вибуття.

В цей період необхідно щомісячно вимірювати розмір вартості втраченої основними фондами, які повинні включатися у витрати на виробництво. Ефективне використання основних засобів є важливим фактором збільшення випуску продукції з кожної одиниці виробничих фондів.

Необоротні матеріальні активи підприємства – це сукупність його майнових цінностей, які багаторазово беруть участь у процесі його господарської діяльності. У практиці бухгалтерського обліку до них належать господарські засоби з тривалістю використання понад рік.

До складу необоротних матеріальних активів підприємства відносять:

- основні засоби;
- нематеріальні активи;
- капітальні інвестиції.

В умовах економічної реформи підвищується роль обліку і контролю за раціональним використанням усіх ресурсів, у тому числі й основних засобів, що являється актуальністю даної теми.

Адже, стан та ефективність використання основних засобів безпосередньо впливає на виконання виробничої програми підприємства й можливість отримання прибутку.

Важливе значення має аналіз вивчення руху і технічного стану основних засобів, що проводиться на підставі таких показників, як: коефіцієнт зносу, коефіцієнт придатності, коефіцієнт оновлення, коефіцієнт вибуття, коефіцієнт приросту, частка зданих в операційну оренду основних засобів, частка взятих в операційну оренду основних засобів тощо.

При цьому, як правило, коефіцієнт зносу не відображає фактичної зношеності основних засобів, а коефіцієнт придатності не дає точної оцінки їх поточної вартості. Це зумовлено наступними причинами:

1) на суму зносу основних засобів великий вплив здійснює метод нарахування амортизації, що застосовується на підприємстві;

2) на законсервоване обладнання нараховується амортизація на повне відновлення, однак фізично ці основні засоби не зношуються, а загальна сума зносу зростає.

Отже, виходячи з вище викладеного, можна зробити такі висновки та запропонувати:

– вдосконалити методику обліку надходження основних засобів у системі аналітичних рахунків, що дозволить спростити систему бухгалтерських записів;

– удосконалити методику обліку витрат на ремонти основних засобів, що підвищить ефективність управління витратами;

– розробити моделі залежності експлуатаційних витрат від віку устаткування, яка дозволить визначити доцільність проведення ремонту основних засобів.

Тези доповідей 48-ої наукової конференції молодих дослідників ОНПУ-магістрантів "Сучасні інформаційні технології та телекомунікаційні мережі". // Одеса: ОНПУ, 2013, вип. 48.

Список використаних джерел:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи», затверджений наказом Міністерства фінансів України від 18 жовтня 1999 р. N 242, із змінами і доповненнями // Бухгалтерський учет. Хрестоматія: сборник систематизованного законодавства. 2010. – Вып.2. – С. 25-28.

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затверджений наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000г. №92 із змінами і доповненнями // Необоротные материальные активы: бухгалтерский и налоговый учет: сборник систематизованного законодательства. – 2011. – Вып.4. – С. 116-120.